

Hooggeachte mevrouw van der Wal-Zeggelink,

Met veel interesse heb ik de afgelopen tijd het proces rondom de motie gevolgd. Ikzelf jaag inmiddels 10 jaar, loop 14 jaar mee in hetzelfde jachtveld en ben trots op de manier waarop er gejaagd en gezorgd wordt voor dit veld.

Onze jachtcombinatie is al meer dan 40 jaar verantwoordelijk voor het wildbeheer in een gebied van een paar honderd hectare. Hier wordt op een duurzame wijze het konijn en haas benut en bejaagd. Elk jaar houden wij meerdere nachtelijke tellingen met een warmtebeeldkijker om een tot een accurate schatting te komen van het aantal dieren in het veld. Op basis van deze informatie bepalen we hoeveel hazen er in de winter geschoten kunnen worden. In lijn met het advies uit deze studie (Schai-Braun et al., 2019). Aangezien hazen vooral 's nachts actief zijn ben ik daarom ook zeer kritisch over het feit dat er telgegevens zijn gebruikt van tellingen die overdag zijn uitgevoerd en ook niet op het haas en konijn toegespitst zijn. Om zulke drastische beslissingen te nemen op zulke gebrekkige gegevens vind ik ronduit onverantwoord.

Ik maak mij grote zorgen over de toekomst van ons buitengebied en de ingezette richting om de jacht op de soorten in te perken en wel met de volgende reden. Er zijn nog slechts twee groepen die zich bekommeren en inzetten voor het buitengebied; boeren en jagers. Beide worden in de publieke opinie negatief afgeschilderd. Op electoraal vlak zijn deze groepen uiteraard niet interessant en de massa is onbekend met het reilen en zeilen van het buitengebied. Edoch, hier ligt echt de verantwoordelijkheid van de overheid om zich te verdiepen in de materie, werkbezoeken af te leggen en deze relatief kleine groep op waarde te schatten en te behouden. U zult zien dat deze relatief kleine groep ontzettend begaan is met het buitengebied en zijn dierlijke bewoners.

De passie en gedrevenheid van de jager komt voort uit een oprechte en intrinsieke verantwoordelijkheid voor veld en natuur. In ons veld zetten wij onder andere broedkorven om het broedsucces van de wilde eend te vergroten, hangen wij likstenen op voor de reeën en werken we samen met de boeren om voor het maaien de velden te controleren op reekalveren en jonge haasjes. U zou het kind met het badwater weggooien wanneer de jacht verder ingeperkt wordt. Het haas en konijn verliezen hiermee hun laatste bondgenoot. Ondertussen werden ooievaars gefokt en uitgezet en worden (verwilderde) katten in het buitengebied gedoogd. Deze rovers houden geen rekening met de stand en zullen, gesteund door zgn. natuurliefhebbers en natuurclubs de druk op onze fauna opvoeren.

Wat mij heeft verbaasd is dat de motie was niet was gericht op het verbeteren van de populatie van haas en konijn, maar specifiek tegen de jacht. Wanneer de indieners daadwerkelijk begaan waren met de genoemde soorten zouden ze voor onderzoek en maatregelen hebben gepleit om de populaties te doen toenemen. Wellicht klinkt het voor de leek logisch: schiet minder dieren en er blijven er meer over. Toch werkt het zo niet. Neem als voorbeeld het konijn. De populatie is hier inderdaad de afgelopen tientallen jaren drastisch afgenomen. De enige oorzaak hiervan is myxomatose. Wij zien in ons veld regelmatig plotseling een opleving van de konijnenstand. Maar, wanneer het vroeg in het jaar nat en koud wordt, gaat het merendeel dood en vinden we veel dode konijnen die geleden hebben aan zweren op hun kop en daardoor verhongerend zijn. Dan denk ik: het is humaner om jacht toe te staan zodat jagers op bepaalde momenten konijnen kunnen

schieten en hiermee mooi wild kunnen eten dan deze dieren laten creperen. Ik hoop van harte dat de konijnenpopulatie immuniteit ontwikkeld en zo in de toekomst weer net zo talrijk wordt als voorheen. Een jachtverbod zal hier niks aan bijdragen en wellicht zelfs een averechts effect hebben.

Al het kleinwild is over de jaren in aantal zowel toegenomen als afgenomen terwijl er benuttingsjacht plaatsvond. Jagers hebben altijd rekening gehouden met deze fluctuaties en zijn boven alle partijen gebaat bij een duurzame populatie. Het leefbare gebied is over de jaren uiteraard afgenomen en de populatie fluctueert op basis van weersomstandigheden en intensiteit van het grondgebruik ([Averianov et al., 2003](#)) maar ook het haas is in Nederland talrijk en in zijn voortbestaan niet bedreigd.

Ik wens u veel wijsheid in dit besluit.

Hoogachtend,
L.C. Voerman